

Martinus

www.martinus.hu

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

III. évfolyam 11. szám

2010. november

ára: 100 Ft

**Irgalmas Istenünk, kérünk,
világosítsd meg híveid szívét,
és Szent Erzsébet közbenjárására segíts minket,
hogy a világ által fölkinált jólétet megvessük,
és mindig égi vigasztalásodnak örvendjünk!**

Elhunyt Hábetler Ferenc atya

Hábetler Ferenc nyőgéri plébános életének 63., áldozópapi szolgálatának 40. évében, hosszú ideje tartó betegség után, mégis váratlanul, 2010. október 14-én elhunyt. Az elhunyt lelkipásztorért az engesztelő koncelebrációs szentmisét október 20-án, szerdán 11 órakor mutatta be dr. Konkoly István püspök atya a nyőgéri Szent Imre-plébániatemplomban. Holttestét a szentmise után, végakarátának megfelelően a helyi temetőben helyezték örök nyugalomra.

Hábetler Ferenc 1948. május 20-án született Horvátlövőn. 1971. június 20-án szentelték pappá Szombathelyen.

Élete folyamán a következő helyeken hirdette Isten Örömhírét és szolgálta a Szombathelyi Egyházmegye híveit:

1971-1974: káplán (Celldömölk), 1974-1978: káplán (Szentgotthárd), 1978-1987: plébános (Kemenesmihályfa), 1987-2010: plébános (Nyőgér).

Imádkozzunk együtt Egyházmegyénk elhunyt lelkipásztorának lelki üdvéért. Nyugodjék békében!

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy a Martinus decemberi, karácsonyi száma 2010. december 13-án jelenik meg.

Tartalomjegyzék

- 2. oldal** Elhunyt Hábetler Ferenc atya
- 3. oldal** A szeretet szolgálatában egykor és ma
- 4. oldal** Egyházunk – A világnak szüksége van papokra; Együtt az éhezés ellen
- 5-8. oldal** Életképek – A plébániák hétköznapijai
- 8. oldal** 80 éves a Szent Márton Kölcsönkönyvtár
- 9. oldal** Miért vagyunk fogékonyak az angyalokra mint szellemi lényekre?
- 10. oldal** Bemutatkozik a szombathelyi Szent Erzsébet Ferences Plébánia
- 11. oldal** Csúcs és Forrás – A lektor és az akolitus szolgálata a szentmisében
- 12. oldal** Család – Szent Erzsébet példája előttünk!
- 13. oldal** Család – Adventi Családi Lelkinap
- 14. oldal** Váltsuk meg Szent Márton köpenyét!
- 15. oldal** Könyvajánló – A magyar Teréz anyja; Fókuszban – Programok, események; Humor

11. oldal – Lelkek emlékezete

Főszerkesztő: Ipacs Bence **Főszerkesztő-helyettes:** Teklits Tamás **Szerkesztők:** Déri Péter, Horváth István Sándor, H. Pezenhófer Brigitta, Mátyás Zsófia, Salamon Viktória

Nyomdai munkák: Print Invest Magyarország Kft. **Felelős vezető:** Ványik László

Kiadó: Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó 9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3., Telefon: 94/513-191, E-mail: info@martinuskiado.hu, Internet: www.martinuskiado.hu

Felelős kiadó: Teklits Tamás igazgató **ISSN 2060-145X**

Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók. A kiadvány újrahasznosított papírra készült.

A szeretet szolgálatában egykor és ma

Gaál Sándor

Az Egyházmegyei Karitászirodájában Szent Erzsébet szobra áll a tárgyalóasztal mellett, példaképpül szolgálva mindazok számára, akik a szeretet szolgálatában tevékenykednek. Szent Erzsébet figyelmeztet bennünket arra, hogy az ő lelkiségét követve ma is fontos a szegények, elesettek és bajba jutottak megsegítésén tevékenykednünk. Szent Erzsébet Isten ajándékaként hordozta magában azt a karizmát, amely megnyilvánult abban az odaadó és áldozatvállaló szeretetben, amit napról napra megélt a legelesettebbek között. Úgy érezte, hogy az a tengernyi baj, nélkülözés, amivel az emberek küzdenek, az ő vállán is nyugszik. Cselekedetei arról tanúskodnak, hogy a szegényeket, mint reá bízottakat segítette.

Eladta ékszereit, drága ruháit, és saját kezűleg osztotta a kenyeret. A vár alatt ispotályt nyitott, ahol naponta száz ember kapott segítséget, ellátást. A várnagy panaszt is emelt Erzsébet „tékozló osztogatása” ellen. Férje, Lajos a panaszokra így válaszolt: „Engedjétek csak jót tenni, hogy megtegye, amit Istenért tenni akar.”

Erzsébet jótékonykodása nem oktalan osztogatás volt. Bizony abban az időben is voltak, akik az ingyenes segílyre áhítoztak annak ellenére, hogy nem szorultak rá, dolgozhattak volna. Egy alkalommal, amikor egy egészséges, munkára képes ember kért tőle segílyt, Erzsébet köpenye alól nem kenyeret és nem is pénzes zacskót, hanem egy sarlót vett elő, és adta át, hogy tudjon vele dolgozni az aratásban.

Erzsébet a gondoskodáson és a kenyéren kívül mást

Karácsonyi ajándékosztás a Székesegyház előtt

is adott. Az Istenben való hit kincseit is osztogatta. Együtt imádkozott betegeivel, szegényeivel, kérve a Gondviselés mennyei ajándékait.

Az Egyházmegyei Karitászi munkatársai szeretnének így, Szent Erzsébet lelkületével munkálkodni. Ezért a Karitászi nem szociális ellátó, segílyező szervezet, hanem Isten szeretetét, a hit kincseit is ajándékba adva segít a szükség sokféle formáját enyhítve. A segílységnek nemcsak kenyér- és ruhaosztásában kell megnyilvánulnia, hanem az életmód átalakításának segílytésében is. Mindannyian látjuk és tapasztaljuk, hogy a munkahely elvesztése, a munkaképesség megváltozása vagy a lelki problémák, a szenvedélybetegségek terhei nem gyógyíthatók sem pénzzel, sem más tárgyi adománnyal. Sokkal inkább úgy, hogy megfelelő intézményeket létrehozva, szakmai és egészségügyi háttérrel kell újjáépíteni a romba dőlt életeteket. Az életet építeni pedig csak annak forrásától, Isten szeretetétől elindulva lehet.

Az élet bármilyen krízishelyzetében Szent Erzsébet szeretetével fogadja a bajba jutott embert a Rév Ambulancia.

A Hársfa Ház oltalmat és segílytséget kínál mindazoknak, akik az alkohol, a kábítószer vagy a játékszenvedély rabságában éltek, és szeretnének ettől megszabadulni. Tudjuk jól, hogy ezek a problémák olyanok, amelyekről nem lehet egyedül, csupán erős elhatározással megszabadulni. Segílység kell hozzá. Az emberi segílység – az orvosi ellátás, a megfelelő gyógyszerek – fontosak, de nem elegendőek. Szükség van a Mennyi Atya kegyelmi segílységére is. Az Isten szeretetébe való bekapcsolódást segítik a Hársfa Ház dolgozói, a rendszeres bibliaórák és a lelkipásztori jelenlét is.

Korunk betegségei között egyre nagyobb hányadot jelent a pszichiátriai betegek aránya. Az ő rehabilitációjukra, segílytésükre jött létre a Szikla Ház, ahol művészetterápiás foglalkozásokkal, kerámia- és textilmunkákkal, nyomdai termékek előállításával mindenki meggyőződhet arról, hogy mennyi érték hordozói ők. A szeretetteljes környezet pedig alkalmat nyújt arra, hogy ezek az értékek – szakmai vezetéssel – mindannyiunk csodálattára megnyilvánulhassanak. A lelki krízishelyzetek sajnos azt eredményezik, hogy a legfontosabb társadalmi egység, a család is sérül. A Családsegítő próbál utat keresni a baj leküzdésére.

A Karitászi tehát szeretne segílyteni, ott, ahol baj van, ahol a vörösiszapár pusztított, ahol a szenvedélybetegség vagy a hitelválság következményei pusztítanak. Szent Erzsébet segítő kezével akar segílyteni az Egyházi kegyelmi kincses tárárt is nyújtva.

A világnak szüksége van papokra

Horváth István Sándor

Bár sok esztendővel ezelőtt voltam kispap, mégis nagy érdeklődéssel olvastam XVI. Benedek pápa levelét, amelyet a szeminaristákhoz intézett ez év októberében. A hívők számára is érdekes lehet, ha néhány gondolatot kiemelünk a Szentatya üzenetéből, hiszen a mostani papnövendékek néhány év múlva már az ő körükben és javukra végzik papi szolgálatukat.

„Az embereknek mindig szükségük lesz Istenre, még a technika és a globalizáció uralta világban is. Arra az Istenre, aki megmutatta magát Jézus Krisztusban és aki egybegyűjt bennünket az egyetlen Egyházban, hogy vele és általa megtanuljunk a valódi életet. Isten él, és szüksége van olyan emberekre, akik érte élnek, és elviszik őt a többi emberhez. Igen, van értelme annak, hogy valaki pappá váljon: a világnak szüksége van papokra ma, holnap és mindig, amíg csak létezik a világ.” – írja bátorításként a pápa mindazoknak, akik a papságra készülnek.

A papi élet lényege az Istennel való kapcsolat. Így ír erről a Szentatya: „A papság felé vezető úton és a papság során a legfontosabb dolog a személyes kapcsolat Istennel Jézus Krisztusban. A pap nem egy akármilyen egyesület vezetője, amelynek taglétszámát igyekeznek megőrizni vagy növelni. Ő Isten hírnöke

az emberek között. El akarja őket vezetni az Istenhez, hogy így növelje az emberek közötti valódi közösséget is.”

Ezt követően az értelmi felkészülés fontosságát részletezi a pápa, kiemelve, hogy mennyire fontos a szentírástudomány, a dogmatika, az erkölcssteológia, az egyházjog, valamint a többi teológiai tudomány elsajátítása.

Az emberségben való kiteljesedést is fontosnak tartja: „A szemináriumi éveknél az emberi érettségben való fejlődés időszakának is kell lenniük. A papnak, akinek az lesz a feladata, hogy másokat elkísérjen az élet útján egészen a haláláig, fontos, hogy megfelelő egyensúlyt teremtsen magában szíve és intellektusa, értelme és érzelmei, teste és lelke között, vagyis emberi értelemben teljes személyiség legyen.”

Együtt az éhezés ellen

Horváth István Sándor

Az Evangélium hirdetése mellett Egyházunk küldetésének mindig is fontos eleme volt a karitatív szolgálat, azaz a szegények, a rászorulóknak segítése. Külön is ki kell emelni az éhezés ellen megvalósított akciókat világszerte. „Éhes voltam, és ti ennem adtatok” – mondja Jézus a hegyi beszédben, s e kijelentés arra ösztönöz minden krisztushívót, hogy személyesen is tegyen az éhezés felszámolása érdekében. Minden igyekezet ellenére sajnos napjainkban közel egymilliárd ember nem jut naponta elegendő táplálékhoz. Az ENSZ Élelmészeti és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) október közepén konferenciát tartott Rómában, amelyen megvitatták az éhezés elleni világnap témáját. Ez alkalommal a FAO

főigazgatója „gyalázatos ténynek” nevezte, hogy a kormányok ígéretei ellenére, még mindig ennyi ember éhezik a világban.

XVI. Benedek pápa üzenettel fordult a konferencia résztvevőikhez, amelyben nagyobb figyelmet és szolidaritást sürgetett az éhezők felé. A Szentatya gyakorlati tanácsot is ad: „A rövidtávú élelmészébiztonságot úgy valósíthatják meg, ha megfelelő anyagi támogatással lebetővé teszik a mezőgazdasági termelés megújítását az éghajlati és környezeti viszonyok romlása ellenére. Nem elegendő azonban pusztán a táplálék biztosítása. Mindenki alapvető joga, hogy naponta vízhez jusson. Az iparilag fejlett országok legyenek tudatában annak, hogy a világ növekvő igényei megkívánják az ő támogatásukat. Nem maradhatnak közömbösek másokkal szemben.”

Az elmúlt évek során világszerte számos olyan nemzetközi és nemzeti intézmény alakult, amelyek célul tűzték ki maguknak a szegénység és az éhezés megszüntetését. Az intézmények és szervezetek azonban önmagukban nem elegendők, mivel az átfogó emberi fejlődés megvalósítása mindenekelőtt hivatás, tehát mindenki részéről szabad és szolidáris felelősségvállalást igényel. Téves az az irányzat, amely a fejlődést pusztán a személyes anyagi szükségleteinek kielégítésére korlátozza. A valódi fejlődés nem pusztán azt szolgálja, amit az ember birtokol, hanem magában kell foglalnia a testvériség, a szolidaritás és a közjó magas rendű értékeit is, illetve a lelki javakhoz való hozzáférést.

KÉSZ-előadás Szombathelyen

Dr. Horváth Sándor / Martinus

Hegedűs András, az esztergomi prímási levéltár igazgatója tartott előadást a KÉSZ október 1-jei összejövetelén a szombathelyi Premontrei gimnázium dísztermében *A történelem és annak valós megismerése* címmel. A történelem nem cél és értelem nélküli eseményhalmaz – mondta az előadó –, hanem annak közép-pontjában Krisztus keresztje áll. Hegedűs András néhány példán keresztül rávilágított, hogy mennyire alapos munkát kell végeznie a hiteles történésznek, s milyen károsak lehetnek a manipulatív mítoszgyártók.

Körmendi fiatalok a nagymarosi ifjúsági találkozón

Körmendi Ifjúsági Csoport / Martinus

A helyi ifjúsági csoport képviselőiben október 2-án kora reggel indultunk a körmendi plébániáról Nagymarosra. A program közös reggeli imával kezdődött. Bíró László tábori püspök a párkapcsolatokról tartott előadást. Beszélte a tisztaság fontosságáról, a szeretetről és a szerelemről. A fakultációs program keretében Kerényi Lajos atya osztotta meg velünk gondolatait. A téma hasonló volt, mint a főelőadásé. Délután szentségimádáson vettünk részt, majd dr. Pápai Lajos győri megyéspüspök mutatott be szentmisét.

A Magyar Katolikus Kultúra Napjai Szombathelyen

H. Simon Katalin / Martinus

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a Magyar Katolikus Egyház művészeti értékeinek széles körű megismertetésére hirdette meg a Magyar Katolikus Kultúra Napjai című országos rendezvénysorozatot október 4. és 9. között. A rendezvényhez az Egyházmegyei Könyvtár, Múzeum és Kincstár mellett az idei évben már a Szombathelyi Egyházmegyei Levéltár, valamint a Szent Márton Látogatóközpont is csatlakozott. A gyűjtemények ingyenes nyitva tartással, rendkívüli tárlatvezetésekkel és kiállításmegnyitókkel várták az érdeklődőket.

Szentségimádás Bögötén

Nagy György / Martinus

Szentségimádásra gyűltek össze a bögötei hívek október 5-én a település templomában. 11 órakor Varju Gábor káplán mutatott be ünnepi szentmisét. Szentbeszédében a kivonulás története alapján tanított minket az Oltáriszentség titkára utalva. A csendes szentségimádási órákban a hívek az egész közösséget képviselték, sőt imádkoztak a plébánia többi településének híveiért is. Délután Bodorkós Imre plébános vezette a szentórát, amelynek végén szentségi áldást adott, majd megköszönte a falu lakóinak az egész nap végzett imádságot.

Kérügma kurzus Gencsapátiban

Tömő János / Martinus

Kérügma kurzust tartottunk október 8. és 10. között Gencsapátiban. Tisztáztuk, hogy mi az első igehirdetés tartalma: mit hirdetett Jézus, mit hirdettek az apostolok, illetve mit kell hirdetnünk ma, vagyis azt, hogy mit válaszoljunk, ha nem hívő családtagjaink, barátaink, kollégáink kérdeznak minket keresztény hitünk lényegéről. Megtanultuk felépíteni saját tanúságtételünket, megnéztük, mi a különbség a hirdetett ige és a dogmák ismertetése, illetve kérügma és katekézis között, valamint végigtekintettük az evangelizáció szakaszait.

Kiállítás nyílt a Szombathelyi Egyházmegyei Levéltárban

Kisfalviné Cselenkő Borbála / Martinus

A Magyar Katolikus Kultúra Napjai keretében nyílt meg a Szombathelyi Egyházmegyei Levéltár előadótermeiben a plébániák levéltárának anyagát bemutató kiállítás. A kiállítást október 8-án dr. Zágorhidi Czigány Balázs, a vasvári múzeum igazgatója nyitotta meg. Ezt követően a levéltárosok részletes ismertetést nyújtottak a kiállított anyagról. A kiállítás két részből állt, s október végéig lehetett látogatni, de a levéltár tervezi, hogy a jövőben újabb dokumentumokat mutat be az érdeklődők számára.

Fatimai Szűz Mária ünnepe Oladon

Koroknai András / Martinus

Idén is együtt ünnepelték a Batthyány-templom búcsúját az oladi hívek október 9-én. A rózsafüzér imádság és az ünnepi vesperás utáni szentmise főcelebránsa, dr. Márfi Gyula veszprémi érsek üdvözölte az egybegyűlteket, s elmondta, hogy mindig örömmel jön Szombathelyre, egykori papi állomás helyére. Szentbeszédében kitért a fatimai jelenésekre, azok csodáira, s felhívta figyelmünket a Mária-tisztelet fontosságára, hogy mindig érezzük a Szent Szűz segítő oltalmát. A szentmisét fáklás körmenet követte.

Hitoktatók továbbképzése a Martineumban

Gaál Veronika SSS / Martinus

Közel hetven hitoktató gyűlt össze a Szombathelyi Egyházmegyből az őszi továbbképzésre a Martineum Felnőttképző Akadémián október 9-én. Schauer Mann János atya köszöntötte a jelenlevőket és ismertette a következő három év továbbképzéseinek és lelkigyakorlatainak tematikáját, amelyek középpontjában az Egyház áll majd. A jelenlevők Merkli Ferenc atya előadásainak köszönhetően mélyíthették egyháztani ismereteiket, valamint együtt imádkozták a zsolozsmát, ezzel is közösséget alkotva a világegyházzal.

Kőszegi gyerekek kirándulása a Peruska Mária-kápolnához

Ipacs Bence / Martinus

A kőszegi plébánia hittanosainak és ministránsainak egy lelkes csapata október 9-én a Horvátzsidány közelében lévő Peruska Mária-kápolnához zárandokolt. A gyerekek egy része gyalog, másik részük kerékpárral indult neki az útnak. A kápolnánál Mikolás Attila kőszegi káplán mutatott be szentmisét Szent Dénes püspök és vértanú társai tiszteletére, akiknek áldozathozatalát párhuzamba állította kis csapatunk áldozathozatalával, amellyel vállaltuk az út fáradalmait, hogy egy szép napot tölthessünk együtt.

A vörösiszap áldozatainak gyűjtött az őrségi Karitás

Fehér Józsefné / Martinus

Varga Ottó esperes-plébános október 10-én a szentmisén kihirdette, hogy a Katolikus Karitás gyűjtést szervez a vörösiszap áldozatainak megsegítésére. Az Őrség 14 településéről 800 ezer forint gyűlt össze, amelyből többek közt gumicsizmákat, gumikesztyűket, arcmaszkokat vittünk október 14-én Ottó atyával és Györke Gyuláné karitás-vezetővel a devceseri plébániára, ahol döbbenetes látvány fogadott bennünket. Ezúton is szeretném megköszönni az őrségi emberek gyors segítségét, a rászorulóknak nevében is.

Martinus zárandoklat

Mátyás Zsófia / Martinus

A Martinus Kiadó szervezésében ötven zárandok látogatott el Székesfehérvárra, Bodajkra és Zircra október 16-án. Székesfehérváron Déri Péter püspöki titkár, kollégiumi prefektus vezetésével és Ipacs Bence diakónus kíséretében megtekintettük a bazilikát, a belváros templomait és az egyházmegyei múzeum két kiállítását. Bodajkon a Mindenkor Segítő Szűz tiszteletére szentelt templomban szentmisén vettünk részt, majd a családokért imádkozva keresztutat jártunk. Zárandoklatunkat a zirci apátsági templomban litániával zártuk.

A Foucault-féle ingakísérlet bemutatása a Székesegyházban

Koltay Ferenc / Martinus

Megismételték a Foucault-féle híres ingakísérletet október 19. és 21. között a szombathelyi Sárlos Boldogasszony Székesegyházban a bemutatás 130. évfordulója alkalmából. A program ünnepi köszöntővel és az inga indításával kezdődött, majd prof. dr. Jankovics István, dr. Kovács József PhD és dr. Fűzfa Balázs PhD előadását hallgatták meg a látogatók. A következő két napon is nyitva állt a templom a kísérlet iránt érdeklődők előtt, akik az elhangzott és rögzített előadásokat újra meghallgathatták.

Karitászarándoklat Lourdes-ba

Tuczainé Régvári Marietta / Martinus

Dr. Veres András püspök úr vezetésével és a Szombathelyi Egyházmegyei Karitászarándoklat szervezésében mintegy 40 jelenlegi és egykori karitászdolgozó és önkéntes indult zarándoklatra szeptember 26-án Lourdes-ba, hogy hálát adjunk a Szűzanyának, amiért az elmúlt időszakban egyházmegyénk kiemelkedően sok támogatást tudott nyújtani az árvíz sújtotta térségek lakóinak, valamint sikerült létrehozni a 43 főt foglalkoztató vásárosmiskei Levendula-házat. Az út első állomása Padova volt, ahol a bazilikában megtekintettük Szent Antal sírját, majd másnap a milánói dómban szentmisén vettünk részt. A harmadik, negyedik napot Lourdes-ban, zarándoklatunk legfontosabb állomásán töltöttük, ahol püspök atya szentmisét mutatott be Gaál Sándor és Schauermann János atyákkal a Grottánál. Részt vettünk a betegek körmenetén is, amely egyik alkalommal a főpásztor áldásával fejeződött be, másik este pedig magyarul énekelhettünk és imádkozhattuk a rózsafüzért a Szeplőtelen Fogantatás bazilikájának lépcsőjén. Zarándoklatunk alatt imádkoztunk a tours-i bazilikában Szent Márton ereklyéi előtt, valamint Párizsban a Sacré Coeur-ben (Szent Szív-templomban) magyar nyelvű szentmisén vettünk részt, amelyen Gáspár István magyar párizsi főlelkész is csatlakozott hozzánk. Utunkat Reimsben és Strasbourgban szentmisével zártuk.

80 éves a Szent Márton Kölcsönkönyvtár

Káhl Eszter

A Vasvármegye című folyóirat 1930. november 9-ei száma örömmel tájékoztatja az olvasókat, hogy Mikes János szombathelyi megyéspüspök az egyházmegye papjai számára kölcsönkönyvtárat létesített. A kölcsönkönyvtár céljai között szerepelt a papok segítése továbbképzésükben valamint abban, hogy megismerkedhessenek a különböző szellemi áramlatokkal, jártasságot szerezzenek a tudományokban, a művészetekben és az irodalomban.

A könyvtár megnyitóját Szent Márton ünnepén tartották, a megyéspüspök a könyvtár ügyeinek intézésével Géfin Gyulát, Székely Lászlót és Szendy Lászlót bízta meg. Mikes János püspök a körlevelével együtt eljuttatta a papsághoz a könyvtár katalógusát, amely akkor 1500 kötetet foglalt magában. A papsághoz intézett szövegében pedig felhívta a figyelmet a tanulás, az olvasás fontosságára, „*a pap és a könyv elválaszthatatlan jó barátok, és ez így van rendjén.*” De nemcsak barát a könyv, hanem fontos segédeszköz abban is, hogy a papok ne csak azt ismerjék meg, amit hirdetnek, hanem azt is, akiknek hir-

detik, ismerniük kell a világot, a kort és az emberi lelket, hiszen ahogy a püspök a körlevelben megfogalmazza: „*az Egyház nemcsak lelki, de mindenkori szellemi vezére is az emberiségnek.*”

1996-ban hosszas kényszerszünet után dr. Konkoly István megyéspüspök a Püspöki Palota felújítása után gondoskodott az egyházmegye kulturális intézményeinek sorsáról is, így sor kerülhetett a kölcsönkönyvtár ismételt hozzáférhetővé tételére. A felújított könyvtár megnyitójára ebben az évben is a névadó Szent Márton ünnepéhez közeli időpontban, november 19-én került sor.

2010-ben ismét nagy változások történtek a könyvtár életében, egy hónapos szünet után új helyen nyílt meg, a Berzsényi tér helyett a Szily János utca 1-ben, a Brenner János Kollégium földszintjén egy kisebb teremben. Az új hely megnyitására október 12-én került sor, változatlan nyitva tartási idővel (keddenként 8.00-tól 16.00 óráig; szerdánként 13.00-tól 17.30 óráig) várja olvasóit.

A tagsági díj nem változott az előző évhez képest, a teljes árú egy évre 1200 Ft, a kedvezményes árú (diákoknak, nyugdíjasoknak) 900 Ft. A papság és a Brenner János Kollégium diákjai számára ingyenes a beiratkozás.

Itt is folytatódik a korábbiakban elindított könyvvásár, amelyen az állományba nem illő vagy duplum példányokat kedvező áron kínáljuk eladásra.

Szeretettel várjuk a vallási-, helytörténeti- és a szépirodalmi művek iránt érdeklődő olvasóinkat, vásárlóinkat.

Miért vagyunk fogékonyak az angyalokra mint szellemi lényekre?

Dr. Pem László

Dr. Pem László, a Győri Hittudományi Főiskola szombathelyi szakigazgatója angyalokról szóló háromrészes cikksorozatának utolsó részéhez érkezünk. A befejező írás a *Szellem az emberben* alcímet kapta.

A mikor a Teremtő az embert formálta, két forrásból merített. Az egyik alkotórészt az anyagi világ, a termőföld pora adta, a másikat a láthatatlan Isten saját magából merítette. Isten „életet lehel” az emberbe. Ezután már az ember is képes lehelni, de ez testi lehelet. Az „éltető lehelet” bennünk a szellemi világhoz tartozik. Az emberbe fújt isteni lehelet önállóságra jut, az ember alkotórészévé válik, emberi szellem lesz belőle.

Az emberen kívül is említ a Szentírás önállósult isteni leheletet, mint az élőlényekben meglévő „mozgató életerőt” (vö: Zsolt 135,7). Van valami közös, egy egyedi kapcsolat a felsőbb szellemi világ és az ember között, és ez a kapcsolat maga az emberi szellem. Szellemünkön át kapcsolatban vagyunk egy mérhetetlen szellemvilággal, melynek titkait még kevésbé ismerjük, mint az anyagvilágét. Az a szellemiség, amelyben az ember a földön él, az a szellemi környezet, amely az ember lelkének nyújt lakóhelyet a földön, rámutat arra, hogy az ember nemcsak a föld porából alkotódott. Van az embernek egy másik láthatatlan világa, amely ebbe a látható világunkba épül.

Az embernek ősidők óta sejtelmek vannak arról, hogy láthatatlan szellemek veszik körül, akik segítik vagy akadályozzák. A Szentírás gyakran beszél olyan lényekről, akiket angyaloknak vagy szellemeknek nevez, sőt az emberről állítja, hogy a halála után szellemi természetűvé válik (vö: 1Pt 3,19; Zsid 12,23). Tehát a Szentírás a testi létfok felett felállít egy szellemi létfokot, amelyben Isten is él. Az Isten Szellem (Jn 4,24), Szent Szellem, minden más szellem feletti.

Isten teremtő Szelleme által az ember „élő lélekke” lett, akár testben él, akár testen kívül van. Viszont, amikor a testen kívül van, a létmódja már szellem. De a szellem a földi-testi létsíkon élő ember lényéhez is hozzá tartozik, akár úgy, hogy teste és lelke mellett szelleme is van, vagy úgy, hogy szellemi vezetés alatt áll (vö: Róm 8,1.5.6.9.).

A Szentírás beszél egy olyan szellemvilágról is, amelyből minden testiség hiányzik. Vannak lények, akiknek az a természete, hogy test nélküli, szellemi életet élnek: ezek az angyalok, akiknek egy része jó, másik része gonosz. Ebbe a szellemvilágba mennek át a halottak, midőn a romlandó testüktől (szarksz) megválnak. Ami-

kor a halott a romlandó testétől megválnak, szellemiségénél fogva egy speciális, Isten által embernek ajándékozott, sajátos látóképesség szabadul fel benne, amely először egy egész életet átfogó és a dolgokat, történéseket létük eredeti valóságában felfogó, isteni látásra tesz szert, majd a töredékes látásból Isten szemtől szemben való látásába lép át (vö: 1Kor 13,12). Tehát az a küszöb, amely a testi világot a szellemvilágtól elválasztja, átléphető. Viszont Isten ezt a szellemi világot elrejtette a testben élők szeme elől. Van még egy különös módja annak, hogy a testben élő lélek a szellemvilágba átlépjen: a lélek esetenként be tud lépni saját szellemének körébe, és azon keresztül lát vagy cselekszik. Többé-kevésbé erre mindenki képes, de a képesség foka nagyon különböző.

Tudjuk, hogy az emberi szellem az „Isten leheletének” bennünk maradása. „Isten lehelete” pedig az Isten Szellemből, a Szent Szellemből, a Szentlélekből árad. Az Isten Szellem mindenütt ott van, mindent áthat, mindent munkál. Az Isten Szellem nyitja meg az emberi szellem észlelő képességét, hogy a rejtett szellemi világban tájékozódhasson. A Szent Szellem (Szentlélek) öltözteti a hívőt saját erőibe és helyezi át a mennyei szintre, hogy ott találja meg szívének igazi otthonát, erőforrásait, az angyali karokat, őrzőangyalát.

Isten angyalokat alkalmaz a fizikai világ erőinek ellenőrzésére és kezelésére. Az angyalok az isteni titkok ki nyilatkoztatásában és közvetítésében vesznek részt. Szolgálatuk testvéri szolgálat, Istentől kapott erejükkel segítségünkre vannak. Mihelyt ellenállunk akaratuknak, visszavonulnak, adományukat nem erőltetik ránk. A tisztátalan szellemek egykor ugyanazzal az erővel és képességekkel működtek, mint a tiszta angyalok. Különösen a Sátán működésében figyelhető meg korábbi tehetsége, akit Jézus egyenesen „erősnek” nevezett (Mt 12,29). Képességeivel jóval felülmúlja az ember tehetségét, ezért sokszor azt a helyet akarja elfoglalni az emberben, amelyet Isten Szelleme tölt be. Viszont van egy nagy különbség a tiszta és tisztátalan angyalvilág hatása között. Mivel a tiszták Istennek szolgálnak, Isten erejének egész tárháza rendelkezésükre áll. A tisztátalan, azaz a lázadó angyaloknak csak annyi erejük maradt, amennyit a Teremtő a természetükkel együtt adott nekik. A Sátán tehát csak az emberekkel, legfeljebb a tisztátalan angyaltársaival szemben erős. Csak az istentelen ember válik könnyen a Sátán zsákmányává. A Sátán hazudik. A hazugsággal szemben csak az igazságnak lehet felszabadító hatalma.

Egyszer minden félrevezetett ember kiábrándul a hazugságból, de még a Sátánból is.

Bemutatkozik a szombathelyi Szent Erzsébet Ferences Plébánia

P. Rácz Piusz OFM

Talán nem tűnik szerénytelenségnek, ha azt írom, hogy Szombathely leglátogatottabb temploma a Szent Erzsébet nevét viselő plébániatemplom, amely nemcsak történelmi múltjáról, hanem jelenéről is elmondhatja: keresett hely. Egykor a városfalon kívül, a Gyöngyös-patak partján állt egy kicsinyke kápolna, s mellette egy ispotály. Az idők folyamán a gyógyító hely üressé vált, ezért 1360-ban Kálmán győri püspök, Károly Róbert király fia, meghívta a kisebb testvéreket, hogy népesítsék be.

Az 1526-os mohácsi vész után a ferences testvéreknek el kellett hagyniuk otthonukat, s csak 11 év elmúltával térhettek vissza. 1541-ben a reformáció áldozata lett mind a templom, mind a kolostor. 1633-ban Sennyei István győri püspök rendelkezése nyomán kezdték meg a felújítást. Két évvel később került sor az Egyház – ahogy akkor a templomot nevezték – felszentelésére. 1639 után a kolostor lakóit „*Szent Eörszébet Assoni kalastromban leuő Franciscanus barát*”-ként emlegették. A gótikus stílusban épült templom időközben barokk berendezést kapott. A főoltáron Árpád-házi Szent Erzsébet, a Ferences Világi Rend védőszentjének faragott szobra látható, körülötte Molnár C. Pál festményei. A szentélyben található a gótikus faragással ékesített ülőfülke, s mellette egy 14. századból származó Szent Erzsébet kép. Említésre méltó a Szent Flórián oltáron látható 1716-os szombathelyi tűzvészt megörökítő ábrázolás is. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a templomban és a gyóntató helyiségben festett ólomüveg-ablakok találhatóak, köztük egyiken a vértanúhalált halt Brenner János.

1927-ben kezdték meg az utolsó nagy építkezést, melyet 1935-ben folytattak, mivel a Trianoni békediktátumot követően a Felvidékről (Nagyszombat) ide költözött a Mariana provincia hittudományi főiskolája, ahol a szerzetes-papnövendékek tanultak.

A plébániát 1930-ban gróf Mikes János megyéspüspök úr alapította. 1945-ben kb. 500 embernek nyújtott menedéket a megszentelt épület. 1950. július 11-ig élhettek a kolostor falai között a szerzetesek, ekkor ugyanis elhurcolták őket. A lelkipásztori szolgálatot az egyházmegyére bízta. 1950 és 1989 között a Vakok Intézete működött a több évszázados falak között. Napjainkra az egykori főiskola épületrészében alakították ki az Assisi Szent Ferenc Kollégiumot főiskolás hallgatók számára.

1989 óta újra Szent Ferenc fiai lakják a régi kolostort és végzik a lelkipásztori munkát. Naponta reggel 6 órától nyitva áll a templom az imádkozni vágyók előtt. Lehetőség van állandó szentgyónásra is, hiszen öten – P. Márk plébános, házfőnök, P. Piusz káplán, P. Aba, P. Albin és P. Pál kiegészítő lelkipásztor – állnak a testvérek rendelkezésére. Hétköznap 4, vasárnap és főünnepen 7 szentmise van a templomban.

A közösségi életről elmondható, hogy az idősebb generáció jelenti a biztos pontot, ők az imaháttér, akik naponta részt vesznek a közösen énekelt zsolozsmákon, rózsafüzér és egyéb ájtatosságokon. A jövő reménysége, a fiatalság még nem igazán talált otthonra a plébánián. A diákmiséen kb. 60 ministráns szolgálata teszi gazdagabbá a szentmisét. A templomban ifjúsági zenekar is működik, valamint Jézus Szíve imacsoport és ifjúsági közösség.

A ferences lelkület szerves része a rászorulóknak segítése, amelyet plébániánk Karitászcsoportja végez heti két alkalommal. A ferences világi rend is igyekszik bekapcsolódni a liturgikus programokba. Két világi hitoktató munkája segíti a plébános tevékenységét.

Az egyházközség életéről a negyedévente megjelenő *Pax et bonum* újság tudósít. Szent Ferenc főünnepére elkészült a plébánia honlapja is www.szombathely.ferencesek.hu címmel.

Csúcs és Forrás

A lektor és az akolitus szolgálata a szentmisében

Ipacs Bence

A Római Misekönyv Általános Rendelkezései kihangsúlyozza, hogy ha a híveket felkérjük, hogy valamilyen külön szolgálatot lássanak el a szentmise bemutatásánál, ne vonakodjanak Isten népének örömmel szolgálni.

A szentmise sokféle szolgálata közül több olyan van, amelyekre liturgikus avatással lehet megbízást kapni: ilyen az akolitus és a lektor szolgálata is. Az avatást a püspök vagy a megbízottja végzi, a szolgálatok tartós jellegűek és csak férfiak nyerhetik el őket.

Az akolitus felavatása az oltár szolgálatára és az áldozópap, valamint a diakónus segítségére történik. Fő teendője, hogy az oltárt és a szent edényeket előkészítse és ha szükséges, a híveket megáldoztassa, mint az Eucharisztia rendkívüli kiszolgáltatója. A szabályosan felavatott akolitus az áldozás után segíthet a szent edények purifikálásában és elrendezésében.

A lektor felavatása a szentírási olvasmányok felolvasására történik, kivéve az evangéliumot. Diakónus hiányában ő terjesztheti elő a hívek könyörgésének kérését is, és ha nincs zsolotárénekes, ő mondhatja a zsolotárt az olvasmányok között.

Felavatott akolitus hiányában a pap és a diakónus segítségére megbízást kaphatnak világi szolgálattevők, nők is, akik a keresztet, a gyertyákat, a tömjénezőt, a kenyeret, a bort és a vizet viszik, sőt mint rendkívüli szolgálattevők megbízást kaphatnak az áldoztatásra is. Ilyen megbízást a megyéspüspök adhat, meghatározott időre. Szükség esetén a pap egy-egy alkalomra az áldoztatásra felkérhet alkalmas híveket is. Az Eucharisztia rendkívüli kiszolgáltatói azonban csak a pap kezéből vehetik az áldoztató edényt, még a tabernákulumból sem vehetik ki azt – így nyer kifejezést, hogy ők nem felszentelt személyek, a szentáldozásnak nem rendes kiszolgáltatói.

Felavatott lektor hiányában az alkalmas és jól felkészült világi hívek is kaphatnak megbízást a szentmise olvasmányának, szentleckéjének és a hívek könyörgésének felolvasására.

Lelkek emlékezete

Mátyás Zsófia

Egyedül az ember függeszti szemét a mindenség lankadatlanul függő csillagaira, a távoli és nagy egészre, s azon is túlra – írja Pilinszky János. S valóban, a keresztény ember gondolkodását, egész lényét áthatja a földi életen túli lét gondolata. Így van ez mindenszentek ünnepén és halottak napján is, amikor a hívek az üdvözült lelkekre emlékeznek és az elhunytakért imádkoznak. Ilyenkor általában az is kimegy a temetőbe, aki egyébként csak ritkán látogatja elhunyt szerettei sírját. Ha másért nem, legalább azért, hogy ne mondhasák a többiek: *Még ilyenkor sem hoz virágot!*

Én is kimegyek a temetőbe. Meglátogatom nagyszüleimet, akikért örömmel és hálátelt szívvel imádkozom. Majd két rokonomat, akik hirtelen, számunkra értelmetlen baleset következtében hagyták itt földi életüket. Náluk csöndben, fájdalommal imádkozunk, hiszen tudjuk, hogy az okok keresése és a miértnek megválaszolása helyett ezzel segíthetjük őket leginkább.

Aztán lerovom tiszteletemet őseim háborús golyó ütötte sírköve előtt is, akiket csak nagyszüleim elbeszéléseiből ismerek, mégis ők azok, akiknek köszönhetem, hogy ma én is élhetek. Kötelességem imámmal segítenem őket.

Gyermekkorom óta testvéremmel és unokatestvéreimmel mindig viszünk egy szál gyertyát dédmamám elsőszülött gyermekének sírjára. Már akkor is tisztelettel álltunk a közel 80 éves kopott kis fejfa előtt mi, gyerekek, hogy emlékezzünk egy másik gyerekre, akit mindössze pár hónapos korában szólított magához az Úr. Úgy éreztük, gyerekként a mi feladatunk meggyújtani érte a gyertyát.

Bizonyára mindenkinek van kire emlékezni, van kiért imádkozni. Minden ima más és más, attól függően, kiért, miért szól. A lényeg, hogy gondoljunk halottainkra minél többet – ne csak november elsején és másodikon –, mert bár nincsenek velünk a mindennapokban, mégis benne élnek cselekedeteinkben, gondolatainkban, szívünkben. Segítsük őket imáinkkal, hiszen Kosztolányi szavait idézve: „Ők a gyökér a mélybe lenn, / a messze nyugalomba, / mint szélben a fa lombja. / Kövér, bozontos hantjukon / lakodalmas enyészet, / boltukba halhatatlanok, / derűsek és egészek.” „Ha nincsenek is, vannak még. Csodák. / Nem téve semmit, nem akarva semmit, / hatnak tovább.”

Szent Erzsébet példája előttünk!

Pászner Gábor

A ciszterci szerzetes, Heisterbachi Caesarius így kezdi Szent Erzsébet életrajzát: „*A tiszteletreméltó és Isten előtt oly kedves Erzsébet előkelő nemzetségből származott, s e világ ködében úgy ragyogott föl, mint a hajnalcillag.*” Erzsébet azok közé a szentek közé tartozik, akiknek sugárzása nem csökken, fénye minden kor minden emberének világít.

A szeretet nagy szentjének életét a wartburgi vár, a benne látható Erzsébet-lakrész, valamint sok-sok elbeszélés hozza közel hozzánk. Erzsébet gyermekkorából egy játszótársa, Guda, a következő epizódot mondta el: „*Gyermeki szeretetével Szent János apostolt választotta kedves szentjének. Wartburgban ugyanis akkoriban az volt a szokás, hogy évenként mindenki sorshúzással választott magának egy szentet, akit külön is tisztelt és próbált követni. Erzsébet megkérte égi barátját, hogy a sorshúzás alkalmával mutatkozzék meg neki. Az apostolok nevét egy-egy gyertyára írták, majd halomba rakták a gyertyákat, és húztak belőlük. Erzsébet Szent János gyertyáját húzta. Még egy próbát akartunk tenni, ezért ismét összekevertük a gyertyákat, de ő másodszor, sőt harmadszor is ugyanazt húzta ki. Attól a naptól fogva semmit nem tagadott meg, ha Szent János nevében kérték tőle.*”

Miután tizennégy éves korában Lajos felesége lett, hatása annyira érezhetővé vált a fiatal grófnak is, hogy Caesarius lelkesen írja: „*Alattvalói számára boldog idők következtek. Rablás, betörés és erőszakos cselekmények esetében nem volt tekintettel a személyre. A gyilkost, akár lovag, akár*

nemes, akár paraszttal volt, úgy ítélte meg, ahogy megérdemelte.”

Erzsébet tettei nemcsak az udvar embereit hökkentették meg rendszeresen, hanem olykor Lajostól is nagy megértést kívántak. Példa erre az az eset, amelyet legelső német életrajzírója jegyzett föl: Lajos távollétében Erzsébet befogadott a várba egy leprás beteget, sőt urának ágyába fektette, hogy állandóan mellette lehessen és szolgálhassa. Egy váratlan pillanatban hazatért a férje. Jelentették neki a történeteket, s Lajos szívében egy pillanatra borzadás és rosszállás ébredt. Mikor azonban belépett a szobába, „*Isten, az Úr megnyitotta belső látásának szemét*”, és meglátta a tulajdon ágyában a megfeszített Krisztust. „*Lelkesen tekintett Erzsébetre, és így szólt: – Erzsébet, édes nővérem! Ilyen vendéget igazán gyakran fektess az ágyamba! Ezt nagyon meg kell köszönnöm neked!*”

A következő eset mutatja, hogy az emberek milyen gyorsan elfelejtik a kapott jótéteményt, és válnak barátból ellenséggé: az egyik napon Erzsébet egy szűk utcácskában járt, amely sártenger volt, csak a lerakott köveken lehetett száraz lábbal lépdelni. Szembejött vele egy öregasszony, akivel korábban nagyon sok jót tett, de most nemhogy kitért volna előle, hanem letaszította a kőről, és csúf szidalmakkal halmozta el. Erzsébet megcsúszott és elesett a sárban, de szó nélkül kelt föl, a közeli pataokban letisztította a ruháját és derűs arccal folytatta útját.

Erzsébet mindössze huszonnégy éves volt, amikor földi életét befejezte. Magas láz vett erőt rajta, és a fal felé fordulva, vacogva feküdt az ágyán. Egyszer csak a körülötte lévők arra lettek figyelmesek, hogy halkán, magyarul énekel. Később megmagyarázta nekik: „*Egy kismadár ült le mellém, és olyan édesen dalolt, hogy kénytelen voltam vele énekelni. Hirtelen fölült, és elborzadva kiáltotta: – Mit tegyünk, megjelent az ördög! El innen, de mindjárt!*” Aztán megnyugodott, és így szólt: „*– Beszéljünk inkább a Gyermek Jézusról, hisz hamarosan itt a karácsony, amikor megszületett, és jászolba fektették.*” Aztán felsóhajtott: „*– Itt az óra, amikor a Mindenható magához hívja barátját*” – és elszenderült.

Halálának híre megindította az egész tartományt. Szegényes, harmadrendi ruhájában ravatalozták föl az ispotály kápolnájában. Az emberek pedig seregestül jöttek, hogy utoljára láthassák jóságos anyjukat. Amikor megkezdtek a gyászmisét, a templom tetejére leszállt egy nagy, fekete madár és örömteli dalba kezdett.

Irgalmas Istenünk, kérünk, világosítsd meg híveid szívét, és Szent Erzsébet közbenjárására segíts minket, hogy a világ által fölkínált jótétet megvessük, és mindig égi vigasztalásodnak örvendjünk!

Árpád-házi Szent Erzsébet
1207 – 1231

Adventi Családi Lelkinap

Vasvár - 2010. november 20.

Kardos László Általános Iskola (Vasvár, József Attila u. 23-25.)

Program

- 9.00: Gyülekezés
- 10.15: I. elmélkedés
- 11.00: Szünet
- 11.30: II. elmélkedés
- 13.00: Ebéd
- 13.30: Szentségimádás
a templomban
- 14.00: Kiscsoportos
beszélgetések
- 15.30: Püspöki szentmise
(Dr. Veres András
megyéspüspök)

A lelkinapot vezeti

Dr. Reisner Ferenc

hegykői plébános

A találkozó támogatására szívesen fogadunk hozzájárulást, illetve adományokat.

Előre is köszönjük, ha a résztvevők egy tálca süteménnyel segítenek.

Szeretettel várjuk a családokat, akik együtt szeretnék megérteni, ünnepelni advent titkát.

Információ és jelentkezés

Huszár Balázs káplán atyánál

E-mail:

vasvarilelkinap@citromail.hu

Telefon: 94/370 142

Levélben: Vasvári Rk. Plébánia

9801 Vasvár, Pf.: 29.

Jelentkezési határidő:

2010. november 10.

SZOMBATHELYI
EGYHÁZMEGYE

A gyermekeket korosztályos programok várják.

Gyónási lehetőség egész nap.

Váltsuk meg Szent Márton köpenyét!

Mátyás Zsófia

Szent Márton ünnepéhez közeledve a Szombathelyi Egyházmegyei Karitászigazgatóját, Tuczainé Régvári Mariettát kérdeztem a *Váltsuk meg Szent Márton köpenyét!* akcióról. A jótékonyági program keretében idén immár ötödik esztendeje fognak össze a Szombathelyi Egyházmegye hívei és a karitászdolgozók, hogy karácsonykor mindenhol kerüljön ajándék a fa alá.

Kiknek a nevéhez fűződik a kezdeményezés, s mit takar?

2006 novemberében dr. Veres András püspök úr kezdeményezésére és a Szombathelyi Egyházmegyei Karitászegyüttműködésével született meg az elhatározás, hogy karácsony előtt gyűjtést kellene szervezni a rászorulóknak. Mivel egyházmegyénk védőszentje, Szent Márton ünnepe épp az adventi időszak előttre esik, célszerűnek találtuk az ő nevéhez kötni a programot, innen a mottó: *Váltsuk meg Szent Márton köpenyét!* A kezdeményezés november 11-től karácsonyig tart. A Karitás Szociális Foglalkoztatójában nagy fonott kosarakat készítenek, amelyekre rákerül az akció jelmondata, majd ezeket elhelyezik az egyházmegye különböző templomaiban. A híveket pedig arra kérik, hogy olyan használati tárgyakat, játékokat, ruhadarabokat, tartós élelmiszert helyezzenek el bennük, amelyekkel szívesen megajándékoznák rászoruló embertársaikat.

Kik kapcsolódtak be a programba az elmúlt négy évben?

Az akció a második évtől kezdődően nemcsak Szombathelyre és környékére korlátozódik. Az első év sikerrein felbuzdulva az egyházmegye több települése is jelezte, szívesen bekapcsolódnának a programba, ami a helyi plébánosok, karitászmunkatársak és hívek aktív együttműködésével meg is történt. 2007-ben a legtöbbet gyűjtő és adományozó települések közé tartozott Szombathely mellett Zalaegerszeg, Lenti és Letenye is. Mára elmondható, hogy a Szent Márton egyházmegyéjébe tartató településeknek mintegy 90 százaléka csatlakozott, s vesz részt idén is az akcióban.

Mitől sikeres a program?

A program sikerét véleményem szerint az alapötlet egyszerűsége adja. Korosztálytól függetlenül bárki adományozhat. Mindenki azt tesz bele a kosarakba, amit tud, amire esetleg már nincs szüksége, de más talán szívesen használná. Mindig felhívjuk a hívek figyelmét, hogy olyan dolgokat adjanak, amelyeknek ők is örülnének.

A gyűjtésen és az adományozáson kívül mit ad az embereknek a kezdeményezés?

Az emberek egy része ma is szeret adni. Sokan becsomagolják az ajándékokat, ráírják, hogy milyen korú embernek szánják, gyakran még személyes hangvételű levelet is csatolnak hozzá. Célunk, hogy ajándékkészítés közben az emberek lélekben hangolódjanak az ünnepre, akarjanak örömet szerezni másoknak, s töltsön el mindenkit jó érzéssel, hogy segíthet valakin. A gyerekek is sokat tanulnak mindebből. Látják a templomban a kosarakat, megkérdezik mi az, s legközelebb már ők is hoznak bele valamit. Szinte észrevétlenül arra neveljük őket, hogy segítsék embertársaikat.

Hogyan történik az adományok, ajándékok kiosztása?

A plébánosok és a karitászmunkatársak tudják, hogy kinek mire lenne szüksége, s az adományokat igyekeznek ennek megfelelően kiosztani. Korosztályoknak megfelelően kis csomagokat állítanak össze, majd az időseknek, akik nem tudnak kimozdulni, házhoz viszik a már „személyre szabott” ajándékokat. A másik formája a karácsonyi ünnepség keretében történő átadás, amelyen a gyerekek misztériumjátékot adnak elő, összejön a közösség, együtt ünnepelnek az emberek. A lényeg az ajándékozás mellett a közösségépítés és -fejlesztés, amelyre napjainkban nagy szükség van.

Lesz-e változás az idei programban? Mire számítanak?

A kezdeményezés immár 5 éve tartó töretlen sikeréből kiindulva, az eddigiekhez hasonló módon fog zajlani az idei gyűjtés is. A fonott kosarak november 11-én újra megtalálhatók lesznek a templomokban, s várják az adományozókat, azokat, akik ezáltal lélekben is készülnek az ünnepre, s figyelnek embertársaikra. Reméljük, ezúttal is megtelnek a kosarak, s mindenkinek kerül ajándék a karácsonyfája alá.

Könyvajánló – A magyar Teréz anya

Mátyás Zsófia

A Martinus Kiadó gondozásában megjelent dr. Gyürki László pápai prelátus, egykori olaszfai plébános Ódor Teréz missziós nővér életét, munkásságát bemutató könyve „A magyar Teréz anya” címmel.

Ódor Teréz 1921-ben született a Vas megyei Olaszfa egyik falurészében, Kozmafán. Élete úgy indult, mint bármely más, vele egykorú gyermeké, s ez egészen 1937-ig így is maradt. Ekkor azonban a 16 éves lány úgy dönt: nekivág a nagyvilágnak. Úticélja Belgium, tervei között szerepel, hogy elsajátítja a francia nyelvet, majd hazatérve tanítónőként helyezkedik el. Isten útjai azonban kifürkészhetetlenek, s a rövidre tervezett utazásából 27 év múlva tér vissza először földijehez.

Kétéves flandriai tartózkodás után a brüsszeli orsolyitákhoz jelentkezik, megtanulja a francia nyelvet és tanári képesítést szerez. Ekkor körvonalazódik előtte egy még nagyobb terv, az eddiginél jóval nagyobb kihívás gondolata: missziós nővérnek áll. Indiába utazik, ahol 59 évig él és munkálkodik a legszegényebbek között. A hazai látogatások után mindig visszatér a számára legkedvesebbek közé. 2008-ban, 87 éves korában Indiában, utolsó állomáshelyén helyezték örök nyugalomra mint utolsó európai missziós nővért.

Ódor Teréz Istennek és az indiai szegényeknek szentelte életét. Kis faluját elhagyva már fiatalon bátran szembenézett az élet kihívásaival. Rendkívül mozgalmas, hűséges és kitartó szolgálatban telt életéről és munkásságáról fotók és levelek tanúskodnak.

Gyürki László 1969-től 1986-ig tartó olaszfai szolgálata alatt gyakran váltott levelet Teréz nővérral, aki így tartotta a kapcsolatot a családjával, de sok ismerőssel és ismeretlennel is, hiszen missziós munkájához segítőkre, támogatókra volt szüksége. Gyürki atya tehát e levelezéseket felhasználva mutatja be az olvasóknak e kivételes, küzdelmekkel, kihívásokkal, lemondásokkal teli életutat, mely példaértékű lehet bármelyikünk számára.

Dr. Gyürki László: *A Magyar Teréz anya* / Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó / 2010 / 100 oldal / 2000 Ft

Fókuszban - programok, események

november 16. (kedd)

18 óra KÉSZ Körmentdi Csoport – Fekete Szabolcs Benedek püspöki irodaigazgató előadása (Körmentdi, Polgármesteri Hivatal nagyterme)

november 20. (szombat)

9.30 óra Adventi családi lelkinap (Vasvár, Kardos László Általános Iskola)
24 órás szentségimádás (Szombathely, Szentháromság-templom)

november 27. (szombat)

9 óra Ifjúsági találkozó a Kőszegi Esperesi Kerület fiataljai számára (Gencsapáti)

december 3 - 5. (péntek - vasárnap)

18 óra Adventi ifjúsági lelkigyakorlat (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

december 6. (hétfő)

10 óra Egyházmegyei papi lelkinap (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

december 7. (kedd)

18 óra KÉSZ Körmentdi Csoport – Lendvai Zoltán rédcisi plébános előadása (Körmentdi, Polgármesteri Hivatal nagyterme)

december 9. (csütörtök)

19 óra Szentségimádás papokért és papi hivatásokért (Szombathely, Székesegyház)

Valódi használati utasítások

- Vigyázat! Tartalma gyúlékony! (öngyújtó)
- Vigyázat! Ne nyelje le a szögeket! Irritálhatják a szervezetet. (egy doboz szög)
- Ne szárítsa a haját álmában! (hajszárító)
- Ne fordítsa meg a dobozt! (üvegdiszket tartalmazó doboz alján)
- Vigyázat, álmosságot okozhat! Használat után ne irányítson gépjárművet vagy nehézgépeket! (köhögés elleni csecsemőgyógyászati dobozán)
- Vegye ki a gyereket, mielőtt összehajtaná! (gyerekkocsi)
- A termék szedése esetén álmosság léphet fel. (altató)
- Az akkumulátort telefonálás közben ne vegye ki! (mobiltelefon)
- Figyelem! Nem vízálló! (gumicsizma)
- Figyelem! Ez a termék életveszélyes, kérem, ne álljon rá! (gördeszka)
- A visszapillantó tükrökben látottak ön mögött vannak! (személygépkocsi)
- Ne vasalja a ruhát a saját testén! (vasaló)
- Élőállat szárítása a készülékben NEM javasolt. (mikrohullámú sütő)

*Jézus megnyugtatta: „Feltámad testvéred.”
„Tudom, hogy feltámad – mondta Márta –,
majd a feltámadáskor, az utolsó napon.”*

(Jn 11,23-24)